

HÚ ÉS ÉRTELMEZŐ RABSZOLGA? **Az Órtony Társulat 1919-es kinevezésének vizsgálata** (Edmond C. Gruss)

Ez a cikk először a Christian Research Journalban jelent meg. (26. kötet 3. szám, 2003). További információért, vagy ha szeretnél előfizetni, látogasd meg a következő honlapot: <http://www.equip.org>

ÖSSZEFOGLALÓ

Jehova tanúi legfontosabb állítása, hogy miután Jézus Krisztus megkezdte a feltételezett láthatatlan jelenlétét 1914-ben, megvizsgálta a földön lévő vallásos szervezeteket, és az Órtony Biblia és Traktátus Társulata esett a választása, mint „hú és értelmező rabszolgájára” 1919-ben (Mt 24:45–47). Jézus kiválasztotta az Órtony Társulatot mint az Ő egyedüli csatornáját és az egyetlen szervezetet, amelyen keresztül egy ember szolgálhatja Jehova Istent és nyerhet örök életet. Ezt az állítást az Órtony Társulat arra alapozza, hogy a „megfelelő szellemi táplálékot osztotta ki a kellő időben”. Ha a Társulat jelenlegi tanításait, „gazságát” vennénk alapul ehhez, akkor az állításuk gyanús, ugyanis a legtöbb dolog amit a Társulat 1919 előtt során vagy azt követően tanított, később el lett utasítva maga a Társulat által, mint ami téves, magában foglalva néhány szentírási értelmezést, kifejezett próféciákat, teremtmények imádatát, bálvány imádatot, néhány speciális gyakorlatot amelyeknek pogány eredetű társítottak. A Társulat néhány korábbi tanítását idővel azonban egyenesen ördögi megtevesztésként aposztrofálta. Az ilyen tanítéltelbeli változások nem támogatják azt az állítást, hogy Isten „szent szelleme” vezetné a Társulatot. A Vezető Testület egy korábbi tagja (Raymond Franz) így következtetett: Maga „Krisztus elleni sértés volna azt mondani, hogy Ő választotta ki a Társulatot az alapján, amit az egyedülállóan és határozottan tanított 1919 óta.”

Charles T. Russell alapította meg és szolgált első elnökeként a ma Órtony Biblia és Traktátus Társulat (Jehova Tanúi) néven ismert szervezetnek. 1896-ot megelőzően Russell azt tanította, hogy a Máté 24:45-47 verseiben említett „hú és bölcs rabszolga” a 144.000 („kicsiny nyáj” „Krisztus egész teste”) még élő tagjaiból áll. 1 1896-ban azonban kiadta a „új világgazságát” (új kinyilatkoztatás) egy Órtony magazin „Az a szolga” című cikkében, amelyben a „hú és bölcs rabszolgát” egy egyénnel azonosította. 2 Ez a tanítás az Órtony által tárgyalt későbbi kérdésekben rendszeresen ismétlődött, és az olvasók gyakran Russell-t azonosították ezzel az egyénnel. Ez a tanítás még az 1916-ban bekövetkezett halála után is érvényben maradt. 3

A Társulat jelenleg azt tanítja, hogy Krisztus láthatatlan jelenléte és uralma 1914-ben kezdődött el. Krisztus Jézus megvizsgálta a különböző vallásos szervezeteket a földön és 1919-ben, miután megtisztította az Órtony Társulattal kapcsolatban álló személyeket a vallásos és világi tisztátalanságoktól, kinevezte őket az ő „hú és értelmező rabszolgájának” és az ő „egyetlen látható csatornájának, akiken keresztül az egyedüli/kizárólagos szellemi útmutatás jön” (lásd az 1. ábrát). 4 Krisztus kiválasztásának alapját az *Isten ezer éves Királysága elérkezett* című kiadványban fejtik ki:

„A táplálék felszolgálása, a megfelelő táplálék a megfelelő időben történő felszolgálása volt a kérdés. Ennek összhangban kellett lennie azzal, hogy a visszatért mesternek egy döntést kell hoznia. ... Nem csupán a szellemi táplálék rendszeres felszolgálásának problémáját, hanem magát a táplálék minőségét is figyelembe kellett venni. Ebben a tekintetben a gyűlölt nép, az üldözött keresztények akik mindig is arra törekedtek, hogy Jézus Krisztus hú szolgái legyenek feleltek meg a vizsgálaton [lásd a 2. ábrát].... Miután megvizsgálta a felkent tanítványai maradványait i. sz. 1919-ben., az uralkodó Király, Jézus Krisztus hűnek és értelmesnek találta a kinevezett „rabszolgát” az ő „házanépe” táplálásában.” Ennek megfelelően kinevezte ezt a „rabszolga” osztály minden vagyona fölé [lásd a 3. ábrát].” 5 (kiemelések a szerzőtől)

A MEGFELELŐ TÁPLÁLÉK A KELLŐ IDŐBEN?

Néhány dolog azonban, amit a Társulat 1919-ben tanított, nem minősült „megfelelő ételnek a megfelelő időben” még a Társulat irányelvei szerint sem. A következőkben olyan 1919-ben aktuális tanításokra találunk példákat, amelyeket a Társulat később megváltoztatott, visszavont. Gyakran ezekre úgy hivatkoztak, mint amik isteni rálátások a Bibliára. A Társulat által végül elutasított tanítások némelyikét azonban még sok éven át tanították. Más későbbi tanítások a korábbi, hibásnak tekinthető értelmezéseket váltották fel. Néhány tanítéltel Russell utódja, Joseph F. Rutherford elnöksége alatt változott meg. Más tanításokat Rutherford halála után is tanítottak. A következő példák csupán egy kis ízelítőt nyújtanak a rengeteg ellentmondásból. 6 (Az alábbi szövegekkiemelések mind a szerzőtől.)

Profécia-értelmezések és végidő jóslatok

A történelem bizonyítja, hogy Russell egyetlen proféciája sem következett be 1914-re, és röviddel az azt követő évekre vonatkozóan. Bármiféle feltételezés, hogy Russelnek igaza volt, egyszerűen nevetséges. Megjövendölte például, hogy 1914-ben eljön Armageddon, és az összes intézmény — mind polgári mind vallási — elpusztul a Föld színén,⁷ ami természetesen nem következett be.

Később más dátumokat tűztek ki, és újabb jóslatokba bocsátkoztak. 1918 például annak volt az ideje, hogy Isten elpusztítsa az összes vallást, annak minden (több milliónyi) tagjával együtt 8. Miután ez nem következett be, a Társulat azt tanította a tagságának, hogy a profécia szerint, csak Babilonnak kellett leomlania abban az évben (nem Órtorony vallások) 9.

Azonban 1919-ben a Társulat még mindig azt tanította a kiadványaiban, hogy az idők vége 1799-ben kezdődött el, hogy Jézus második eljövetele (láthatatlan jelenléte) 1874-ben 10, és hogy Ábrahámnak birtokba kell vennie a megígért örökségét 1925-ben 11. 1920-ban a Társulat egy hatalmas kampányba fogott: hirdette, hogy „A most élő emberek közül milliók sohasem halnak meg!”, 1925-öt jelölve meg, mint véget 12. Ezek a dátumok egytől egyik tévesnek bizonyultak, és a Társulat elhagyta őket később. Most úgy tekintik őket, mint amelyeknek semmi prófétai jelentőségük nem volt.

A Nagy Piramis

A Társulat szintén tanította, hogy Isten tervezte a gízai Nagy Piramist, amely szimbolikus/jelképes tanításai „pontos összhangban vannak a Bibliával... ‘A Kő (be vésett) Biblia.’”¹³ 1928 utolsó hónapjaiban azonban a Társulat azt mondta, hogy a piramis „*Sátán Bibliája és nem Isten kőtanúja*”- majd évekkel később úgy azonosították, mint „*a démonizmus emlékműve.*”¹⁴

Imádság a katonai győzelemért

Az első világháború alatt a Társulat felszólította a teljes tagságát arra, hogy csatlakozzanak más amerikaiakhoz az imádság nemzeti napján (1918. május 30.), az antant hatalmak győzelméért Németország felett.¹⁵ Napjainkban egy ilyen cselekedetért bármelyik Jehova Tanúját „hitehagyottnak” bélyegeznének. Azt is érdemes megjegyezni, hogy ezt megelőzően Russell pásztor „nem volt hajlandó megfogadni az amerikai Wilson Elnök jogalapját, amely felkért minden papot, lelkészt és prédikátort, hogy csatlakozzon egy országos imához a békéért.”¹⁶

Liberty Bounds (Szabadság Kötvények)* vásárlása

1918-ban a Társulat elnöke, Rutherford, egy nyilatkozatot fogalmazott meg a *Brooklyn Eagle* újság számára, amelynek egyik részletében kijelentette, hogy „A Nemzetközi Bibliakutatók Szövetsége [az Órtorony Társulat] nem ellenzi a Szabadság Kölcsönt. Számos tagja vásárolt már és birtokol Szabadság Kötvényeket... A brooklyni Tabernákulum gyülekezet néhány tagja már korábban vásárolt Szabadság Kötvényeket” és van néhány „Tabernákulum-beli munkás tagja, akik a havi fizetésük 25 százalékát ilyen kötvények vásárlására fordítják.”¹⁷ A kötvények megvásárlását lelkiismereti kérdésnek tekintették.¹⁸ Napjainkban az Órtorony Társulat elítélné a „szabadság” vagy hadi kötvények vásárlását.

* A 'Liberty Bond' (Szabadság Kötvény) egy hadikötvény volt, amelyet az Egyesült Államokban árusítottak az antant-szövetségesek támogatására az első világháború idején. A kötvények vásárlása a hazafias kötelesség egyik szimbólumává vált az Egyesült Államokban és, sok polgár számára az első alkalommal tette ismertté a pénzügyi biztosítékok ötletét/elképzelését.

A zászló kitűzése

Az *Órtorony* 1917. május 15-i számában felteszi a kérdést: „Tegyük fel, hogy a városi vagy állami tisztségviselők kiállítanak egy olyan végzést, amely elvárja, vagy egyenesen megköveteli, hogy minden személy tűzze ki az amerikai zászlót. Mít kellene tennünk? Válaszunk, hogy véleményünk szerint jobb lenne a zászlót kitűzni engedelmességgel egy ilyen utasításnak vagy kérésnek.... *Amerikában mindenkinek örömmel kellene kitűznie az amerikai zászlót* - különösen akkor, amikor elvárják, hogy így tegyünk.”¹⁹ A tanúk hasonló hozzáállást mutatnak az utóbbi években, azonban emiatt fenytést és elutasítást kell elszenvedniük. A cikk továbbá elmondja, hogy a Brooklyn Bétel-otthon szalonjában a kezdetektől fogva van egy Abraham Lincoln mellszobor, amelyet két kitűzött amerikai zászló fog közre.²⁰ Az ilyen kitűzött zászlók inkább engedékenységgel tekinthetők, mintsem „menekülésnek a bálványimádástól” (1Kor 10:14). A zászlót mára az *Ördög jelképének* tekintik, a zászló előtti tisztelgést pedig „az Ördögnek való tisztelgésnek, aki a nemzet láthatatlan istene.”²¹

Karácsony, születésnap, ünnepek

Abban az időben, és még néhány évvel azután is, az Órtony Társulat elismerte és ünnepelte a karácsonyt, a születésnapokat, és egyéb ünnepeket, mint például az anyák napját. Az effajta ünnepeket most a pogány imádatával (karácsony), és "teremtmények imádatával" (születésnapok és anyák napja) tartják egyenlőnek. 22

A keresztt

1936-ig a Társulat hitte, és tanította, hogy Jézus egy kereszten halt meg, melyet 1891 januárjával kezdődően a *Sioni Órtony első borítólapján is megjelenítettek*. Valójában a folyóiraton egészen 1931. október 1-jéig látható volt a keresztt, egy több, mint 40 éven időszakon keresztül. Az Órtony Társulat később pogány vallási jelképként azonosította a keresztt, és mint a bálványimádat egy formáját, elítélte. 23

A vér felhasználása

Jehova Tanúi történetének korai szakaszában nem volt tiltott dolog a vér és a vértermékek felhasználása az orvoslásban, beleértve az oltásokat, és a vérátömlesztést is, melyeket ma (az oltásokat kivéve) elítélnék, mint az Írások szerint "Isten törvénye" elleni dolgokat. A tagok az orvosokra bízta ezeket a döntéseket, ugyanez az eljárás azonban ma a kiközösítésükhöz vezetne "Isten törvényének megsértése" miatt, és feltételezhetően az örök élet reményét is elvesztenék. Ezt az új álláspontot csak 1945 után kezdték hangsúlyozni, és a *vérátömlesztés csak 1961 után vált kiközösítést eredményező vétségé*.

A "hű és bölcs szolga" és teremtényimádat

1917-ben azt állították, hogy "az ÓRTORONY határozottan Russell testvért nyilváníttja a 'hű és bölcs szolgának.'" 26 Ezt a fontos tantételt, mely 1919-ben szilárdan állt, nem is vetették el egészen 1926-ig. A "Jehova Tanúi az isteni tervben" című kiadvány elmagyarázta, hogy "az ahhoz való ragaszkodás, hogy Russell 'az a szolga,' sokakat arra indított, hogy oly módon tekintsenek rá, ami tulajdonképpen *teremtény-imádatnak* nevezhető." 27

Jézus imádata

Az Órtony Társulat vezetősége mind Russell, mind Rutherford idején támogatta Jézus Krisztus imádatát. Rutherford ezt írta: Jehova Isten mindenkitől azt kívánja, hogy imádják Jézus Krisztust, mert Ő Atyjának, Jehovának pontos képmása, valamint azért is, mert Jézus Krisztus Jehova "Végrehajtó Tisztje," aki mindig megvalósítja Jehova szándékát (Héb 1:3-6)." 1944-ben az Órtony Társulat 1884-es Alapító Okiratának II. cikkelyét kiigazították, mely így a "Társulat...céljai közt" jelölte meg "...a Mindenható Isten és Jézus Krisztus nyilvános keresztény imádatát, és ezen imádat céljára helyi és világméretű összejövetelek megszervezését és megtartását."

Az 1954. január 1-jei Órtony azonban arra a döntésre jutott, "hogy *Jézus Krisztusnak*, aki most már megdicsőült a mennyben, *nem jár külön imádat*." A 2000. április 8-i Ébredjétek! azt állítja, hogy "tiszteltteljes imádatot csak Istennek kell bemutatni. Bárki, vagy bármi másnak imádatot bemutatni *egyfajta bálványimádat* lenne egyenlő." Arra a következtetésre jut, hogy "az igaz keresztények jól teszik, ha *imádatukat csak Jehova Isten, a Mindenható felé irányítják*."

A zsidók visszatérése Palesztinába

Mind Russell, mind Rutherford határozottan és gyakran mutatták ki támogatásukat a cionizmus iránt. 1920. október 17-én Rutherford előadást tartott Jeruzsálemben, amelyben megállapította: "*abszolút biztos*, hogy Izrael újra teljesértékű nemzetté válik, a zsidók pedig ismét Isten különlegesen kedvelt népévé... A cionizmus lelkes munkásai ma *próféciaát teljesítenek be*...A cionizmus a nagy isteni terv egy lépcsőfoka." Az 1932-ben írt, *Igazolás* című könyvének 2. kötetében azonban ezt olvassuk: "Jehova Tanúi felismerték, hogy egy ilyen 'vissza Palesztinába' jellegű mozgalom *Jehova ősellenségének, Sátánnak a szellemét tükrözné*, aki az egész lakott földet félrevezeti."

A befejezett titok c. könyv

A *befejezett titok c. könyvet* (1917) gyakran említik az Órtony két történelmében, és belevették Jehova Tanúi történetének "Nevezetes eseményei" közé.³⁵ Nem sokkal megjelenése után az Órtony azzal népszerűsítette, hogy ez "Isten által adott magyarázata a Jelenések könyvének és Ezékielnek"³⁶, azzal reklámozta, hogy "az első és egyetlen könyv, amely tisztázza a Jelenések és Ezékiel könyvének minden részletét"³⁷, és azt állította, hogy ez egy *prófécia beteljesülése*.³⁸

Raymond Franz, korábbi Órtony Vezető Testületi tag úgy magyarázza ennek a könyvnek a jelentőségét, hogy kapcsolatba hozza azzal az Órtony állítással, hogy az Órtony Isten egyedüli csatornájának lett kiválasztva 1919-ben: "Mínt hogy állhatatosan beszélünk a "fényről, mely egyre erősebben világít", ez a nevezetes új kiadvány logikusan *elsőleges bizonyítéka* kell legyen az étel "minőségének", amelyet *felszolgálunk*, olyannak,

amit a mostanában beiktatott Király értékes példaként használhat, amikor leellenőrzi, hogy melyik csatornára lehet számítani, mint a minőségi étel felszolgálójára.³⁹

A könyv megvizsgálása viszont leleplez számos olyan tanítást, amelyek ellentmondásban vannak egymással, többek között: (1) Felsőre 88 "bizonyítékot", hogy Krisztus "Második visszajövetele 1874 őszén történt" (68-71). Ezt a dátumot később elvetették, és 1914-gyel helyettesítették.⁴⁰ (2) A fehér lovon ülő lovas a Jelenések 6:2-ben a következőképpen azonosítja: "Róma püspöke, az embrionális pápa, Sátán személyes megtestesítője" (106). Rutherford kommentárja ugyanezre a versre azt mondja ki, hogy a lovas "a megdicsőült Jézus Krisztus."⁴¹ A kötet azt állítja, hogy a Jelenések 8:3 "megmutatja, hogy bár Russell pásztor elhunyt, mégis még mindig igazgatja az Aratás munkájának minden sajátosságát. Rutherford azonban megtámadta az ilyen véleményt: "A templom társaságból senki sem olyan ostoba, hogy arra a következtetésre jusson, hogy valamely testvér (vagy testvérek) akik egykor velük voltak, de meghaltak és a mennybe jutottak, most utasításokat adnak a szenteknek a földön, és irányítják őket a munkában.⁴² (4) Az alvilág angyala a Jelenések 9:11-ben (Abaddón vagy Apollüön) úgy lett azonosítva, mint "Sátán, az ördög". Másrészt Rutherford tárgyalta ugyanezen címet és megállapította: "Jézus Krisztus, mivel ő a fő végrehajtó tisztviselője Jehovának... az Abaddón és Apollüön címek ezért megfelelően rá vonatkoznak."⁴³

Amikor Rutherford publikálta saját kommentárjait a Jelenések könyvéről és Ezékielről, (1930-1932), azt állította, hogy akkor jött el "Isten kellő ideje," és hogy a korábbi magyarázatok nem voltak kielégítőek.⁴⁴

Miután bírálatot írt *A befejezett titokról*, Raymond Franz a következő megállapítást teszi: "Őszintén kétlem, hogy a szervezetben ma felmerülne, hogy újra kiadjanak akár csak egy fejezetet is, sőt akár csak egy kis részt is abból a könyvből. Fájdalmasan kínosnak bizonyulna."⁴⁵

Személyiségfejlődés

Russell alatt, és egy ideig Rutherford vezetése alatt is a keresztény személyiség fejlődéséről (személyiség Krisztusivá válása, megszentelődés) kijelentették, hogy abszolút lényeges, és hogy minden hívő célja.⁴⁶ 1926-ban viszont Rutherford visszavonta: "Hagyjuk abba a 'tökéletes személyiség kifejlesztéséről' való álmodozást és beszélgetést!"⁴⁷ A következő évben már úgy tekintették ezt, mint "az ellenség [az Ördög] egyik körmönfont trükkjét, hogy törbe csalja a megszentelteket".⁴⁸

Az Egyház és az Újszövetség

Russell szerint "Minél közelebről vizsgáljuk meg az Újszövetséget, annál meggyőzőbbnek kell lennie számunkra, hogy az egyedül Izraelhez tartozik."⁴⁹ Ezt a tanítást megismételték 1918-ban: "Krisztus egyháza nem tartozik az Újszövetség hatálya alá." Ezért nem helyes arról beszélni, hogy az egyház meg van áldva azon szövetség által."⁵⁰ 1934-ben viszont Rutherford arra a következtetésre jutott, hogy "az Újszövetségnek semmi köze Izrael természetes leszármazottaihoz, és az emberiséghez általában, hanem a szellemi Izraelre [az egyházra] korlátozódik."⁵¹

Az Új Szövetség beiktatása

1880-ban Russell kijelentette, hogy az új szövetség beiktatása a jövőben fog megtörténni; 1881 és 1906 között azt fejtegette, hogy már megtörtént, és 1906-ban ismét úgy gondolta, hogy ez jövőbeni esemény lesz.

Az egyre növekvő fényre hivatkozva Russell így érvelt: "Hol van a zsidóknak ígért kegyelem, és bűneiknek bocsánata? Válaszunk az, hogy az Új Szövetség még nem lépett életbe, ezért hát a zsidók, akiknek először kell megáldatniuk alatta, még nem részesülnek belőle....az Új Szövetség beiktatása hamarosan meg fog történni." Másutt ezt a következtetést vonja le: "Úgy gondoljuk, hogy az Új Szövetség a millennium kezdetén fogja teljesen megkezdeni működését, és hogy ennek a kornak teljes idején át áldásokat fog hozni."

1932-ben Rutherford is jövőbeni eseménynek tekintette az Új Szövetség beiktatását: "A 'hetedik nap' utolsó órái eljöttek, a tisztító vagy engesztelő munka hamarosan véget ér, és akkor megtörténik az Új Szövetség beiktatása, és el lesz indítva működése az egész emberiség érdekében."

Két évvel később azonban közreadta a következő megállapítást, melyben kijelenti, hogy a beiktatás már megkezdődött: "Miután kivette a nagy fáraót, Sátánt, az Ördögöt a mennyből, Jézus Krisztus Isten templomához ment, azaz 1918-ban, és ott ül mint tisztító és bíró, és elkezdte az új szövetség beiktatását."

Végezetül, számos későbbi Örtorony kiadvány megint más időpontban állapította meg a beiktatás idejét: "Tehát i.sz. 33-ban, pünkösd napján, Jehova Isten beiktatta az új szövetséget Jézus Krisztuson, a Közvetítőjén keresztül."

Krisztus Jézus mint Közvetítő

Az 1909. szeptember 15-ei Örtorony a következőket közli olvasóival: "1906-os kiadásunk 26-ik oldalán [Örtorony utánnomás, 3709], ezt írtuk: 'A mi Urunk Jézus a Közvetítő saját személyében Atyja, és a "hit háznépe" között ebben az evangéliumi korban.' Ez a megállapítás helytelen. Egyetlen bibliavers sem állítja ezt. Ez is annak a sötét korszaknak a füstjéhez tartozik, melyet most már boldogan törölhetünk ki a szemünkből" (lásd a 4. ábrát).⁵⁷ 1934-ben azonban Rutherford ezt írta: "Krisztus Jézus az új szövetség közvetítője saját

testvérei, azaz, a *szellemi Izrael* felé, abban az időszakban, melyben Isten kiválaszt egy népet a nemzetek közül a saját nevének.”⁵⁸

Az Egyház részesedése a bűnért való felajánlásban

Russell tantétele világos volt: *“Mi is részesedünk vele együtt a világ bűneiért való felajánlásban, mint az ő tagjai. Részt vállalunk a szenvedésekből, melyek az ő szenvedései közé számíttatnak.”*⁵⁹ Másutt ezt állította: Amikor Jézus elfogadott minket mint tanítványait, ő a saját érdemeit nekünk tulajdonította, és *saját áldozatának részévé tett minket.* Ugyanakkor annak is a részévé tett minket, amit neki kell átadnia Istennek a világ bűneiért cserébe, ennek a korszaknak a végén, amikor az egyház, az ő teste, már tökéletes lesz, és vele együtt megdicsőült.”⁶⁰

1939-ben azonban Rutherford tagadta, hogy az egyháznak bármilyen része is lenne a bűnért való felajánlásban: *“Ismételten megírtuk [az Őrtony-kiadványokban], hogy az egyház, azaz Krisztus Testének megdicsőült tagjai, áldozatuk miatt részesednek a bűnért való felajánlásban....Sem az imént említett [3Móz 16:15], sem egyetlen más bibliavers nem támasztja alá azt az állítást, hogy Krisztus testének tagjai részesednének a bűnért való felajánlásban.”*⁶¹

Az “Elsőszülöttek egyháza” és a “Nagy Sokaság”

1918-ban az Őrtony megerősítette, hogy a Héberék 12:23-ban szereplő “elsőszülöttek egyháza” magában foglalja a “nagy sokaságot” is: *“Kérdés: - Mit foglal magában az ‘Elsőszülöttek egyháza’ elnevezés? Válasz: - Tudomásunk szerint ez a kifejezés egyaránt vonatkozik mind a kicsiny nyájra, mind a nagy sokaságra....Az ellentípusban az ‘Elsőszülöttek egyháza’ olyan elnevezés, amelybe beleértik az evangéliumi kor összes szellemmel felkent személyét, függetlenül attól, hogy a papi kicsiny nyáj, vagy a nagy sokaság közül valók-e.”*⁶² 1934-ben Rutherford tagadta ezt: “Ebben a bibliaversben [Héberék 12:23], az elsőszülöttek egyháza, amely Isten köré gyűlik, nem foglalja magában a “nagy sokaság” osztályát.”⁶³

A “nagy sokaság” tagjai egy szellemi osztályhoz tartoznak

Korábbi tanításával összhangban, az 1918. február 15-i Őrtony “Két Osztály az Egyházban” című cikke elmagyarázza, hogy “a nagy sokaság osztálya, mely *szellemi síkon született.....a trón előtt fog szolgálni....Senki sem lehet a kicsiny nyáj, vagy a nagy sokaság osztályának tagja, csak az, aki szellemi születésű.*”⁶⁴ “A nagy sokaság” című cikkében Rutherford is arra következtetésre jut, hogy “minden erre vonatkozó tény és biblavers alapos meggondolás után azt mutatja, hogy azok, akik a nagy sokaságot alkotják, egy szellemi osztály képeznek, mely szellemi síkon jött létre”⁶⁵ Az *Igazolásban* (1932, 3. kötet) Rutherford ismét úgy érvel, hogy a nagy sokaság tagjai *“szellemi lények kell, hogy legyenek.”*⁶⁶ Az 1995. május 15-i Őrtony azonban visszatekintve megállapítja: “1935-ben egy világos fényvillanás felfedte, hogy a Jelenések 7:9–17-ben említett nagy sokaság *nem egy másodlagos égi osztály.*”⁶⁷ Abban az évben az “Úr első ízben fedte fel népének, hogy a ‘nagy sokaság’ egy földi osztályt jelent, és közölte, hogy begyűjti juhainak azt a részét.”⁶⁸

EGY SZENT SZELLEM VEZETTE SZERVEZET?

Ha az Őrtony Társulat jelenlegi tanításait a bibliai igazság irányadó mértékeként használják, akkor az 1919-ben érvényben lévő tanításaik nem minősülnek “megfelelő tápláléknak a megfelelő időben,” amely alapján állításuk szerint Krisztus ezt a szervezetet választotta ki. Az Őrtony Társulat 1919 előtt és után is (1) számos és jelentős hamis prófécia és hibás szentírási értelmezéseket publikált (millió példányszámban); (2) részt vettek - saját meghatározásuk szerint - “jelentős teremtményimádatban,” bálványimádatban és pogány eredetű szokásokban, gyakorlatokban; és (3) olyan tanításokat támogattak, amelyeket később Sátán szemfényvesztésének és megtévesztésének tulajdonítottak. Ezek a tények és bizonyítékok nem egy Szent Szellem vezette szervezetről tanúskodnak, még az Őrtony Társulat saját állítása szerint sem: “Az ‘igazság szellemeként’ Isten szent szelleme soha sem lehet hiba forrása, ehelyett megvédi Krisztus követőit a tanításbeli hamisságoktól.”⁶⁹

Raymond Franz, aki az Őrtony Vezető Testületének tagja volt megjegyzi: “Jézus Krisztus súlyos megsértése lenne azt mondani, hogy ő ezt a szervezetet választotta ki az alapján, hogy az mit tanított egyedülálló és megkülönböztető módon 1919-ben.”⁷⁰ Éleslátóan azt kérdezi: “Miért állította volna Krisztus ezt a kétségkívül hibákkal sújtott információforrást a hűség és értelem példájának, mint az egyetlen, amely megfelelt a vizsgálatán és miért választotta volna a kommunikáció egyetlen útjának, amelyen keresztül a trónját elfoglalt Király az összes útmutatását elküldi számunkra napjainkban?”⁷¹ A válasz az, hogy Jézus nem tett ilyet.

LÁBJEGYZETEK

1. “In the Vineyard,” *Watch Tower Reprints* (hereafter *WTR*), October/November 1881, 291.
2. “That Servant,” *WTR*, 1 March 1896, 1946.
3. See Edmond C. Gruss, “Who Is ‘That Faithful and Wise Servant?’” chap. 6 in *Jehovah’s Witnesses: Their Claims, Doctrinal Changes, and Prophetic Speculation* (Fairfax, VA: Xulon Press, 2001).

4. "Finding Freedom with Jehovah's Visible Organization," *The Watchtower*, 1 October 1967, 590.
5. *God's Kingdom of a Thousand Years Has Approached* (Brooklyn: Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania [hereafter WTBT], 1973), 350, 355. 1917-ben a Társulat elnökévé történő megválasztása után, Joseph F. Rutherford az állította, hogy "Az ÖRTORONY BIBLIA ÉS TRAKTÁTUS TÁRSULAT a legnagyobb vállalat a világon, mivel megalakulása óta [bejegyezve 1884-ben] egészen mostanáig az Úr az ő csatornájaként használja azt, amelyen keresztül ismerteti a jó híreket sokezer emberrel." ("Convention at Pittsburgh," *WTR*, 15 January 1917, 6033.)
6. See Paul S. L. Johnson, *Merariism* (Philadelphia: Paul S. L. Johnson, 1938), 373–77. Johnson, Russell egyik munkatársa, beszámolt arról, hogy Russell tanításaival szemben 140 ellentmondást talált Rutherford 1935-ig kiadott műveiben és azt állította, hogy Rutherford helytelenül értelmezte a Russell által "több ezer helyesen értelmezett verset" (377).
7. C. T. Russell, *The Time Is at Hand* (Allegheny, PA: WTBT, 1889), 76–78.
8. Clayton J. Woodworth and George H. Fisher, *The Finished Mystery* (Brooklyn: International Bible Students Association, 1917), 485.
9. "Babylon the Great Has Fallen!" *God's Kingdom Rules!* (Brooklyn: WTBT, 1963), 606.
10. "Who Is Wise?" *The Watchtower*, 1 March 1922, 73.
11. "Relation of European War to Israel's Hopes," *WTR*, 15 October 1917, 6157.
12. See Gruss, "1925 and the 'Millions Now Living Will Never Die' Fiasco," chap. 24 in *Jehovah's Witnesses*.
13. "The Bible in Stone," *WTR*, 15 March 1911, 4790.
14. "The Altar in Egypt," *The Watchtower*, 15 November 1928, 344; "Jehovah Is in His Holy Temple," *The Watchtower*, 15 November 1955, 697.
15. "May 30 for Prayer and Supplication," *WTR*, 1 June 1918, 6271–72.
16. "Postwar Enlargement of the Theocratic Organization," *The Watchtower*, 15 July 1950, 216.
17. "The Dust of His Feet," *WTR*, 15 May 1918, 6257.
18. "Stand Fast— Striving Together," *WTR*, 1 March 1919, 6395. Később kijelentették, hogy talán jobb lett volna, ha nem szólnak semmit. ("Who Will Gain the Victory?" *WTR*, 1 June 1919, 6439.)
19. "Congress Enacts Conscriptio Law," *The Watchtower*, 15 May 1917, 6086.
20. Ugyanott
21. Joseph F. Rutherford, *Salvation* (Brooklyn: WTBT, 1939), 260.
22. *1975 Yearbook of Jehovah's Witnesses* (Brooklyn: WTBT, 1974), 147.
23. "Racketeers," *The Watchtower*, 1 August 1937, 232.
24. *Blood, Medicine and the Law of God* (Brooklyn: WTBT, 1961), 55.
25. "Questions from Readers," *The Watchtower*, 15 January 1961, 63–64.
26. "Proclaimers of the Kingdom Message," *WTR*, 1 March 1917, 6049.
27. *Jehovah's Witnesses in the Divine Purpose* (Brooklyn: WTBT, 1959), 69.
28. "Snares," *The Watchtower*, 15 November 1939, 339.
29. *1945 Yearbook of Jehovah's Witnesses* (Brooklyn: WTBT, 1944), 32.
30. "Questions from Readers," *The Watchtower*, 1 January 1954, 31.
31. "Is It Proper to Worship Jesus?" *Awake!* 8 April 2000, 26–27. For further treatment, see Edmond C. Gruss and Jay Hess, "Is It Proper to Worship Jesus?" *Christian Research Journal* 23, 4 (2001): 22–25, 42–46.
32. See Gruss, "Will God Restore the Jews to Palestine?" chap. 25 in *Jehovah's Witnesses*.
33. "Zionism Certain to Succeed," *The Golden Age*, Easter 1921, 369, 377, 382.
34. "Modern History of Jehovah's Witnesses: Part 10," *The Watchtower*, 15 May 1955, 296.
35. *Jehova Tanúi — Isten Királyságának hirdetői* (Brooklyn: WTBT, 1993), 719.
36. "Fulfilled Before Our Eyes," *WTR*, 15 December 1917, 6188.
37. "The Concluding Work of the Harvest," *WTR*, 1 October 1917, 6150.
38. *WTR*, "1917 — Annual Report — 1917," 15 December 1917, 6182.
39. Raymond Franz, *In Search of Christian Freedom* (Atlanta: Commentary Press, 1991), 136.
40. *Jehovah's Witnesses— Proclaimers*, 137.
41. Joseph F. Rutherford, *Light I* (Brooklyn: WTBT, 1930), 73.
42. Joseph F. Rutherford, *Jehovah* (Brooklyn: WTBT, 1934), 191.
43. Rutherford, *Light I*, 146.
44. *Ibid.*, 5–6; Joseph F. Rutherford, *Vindication I* (Brooklyn: WTBT, 1931), 5.
45. Franz, 142. For more on *The Finished Mystery*, see Gruss, "The Finished Mystery (1917)," chap. 21 in *Jehovah's Witnesses*.
46. "The Holy Scriptures," *The Watchtower*, 15 August 1919, 255.
47. "Character or Covenant — Which?" *The Watchtower*, 1 May 1926, 136.
48. "The Overcomers," *The Watchtower*, 1 July 1927, 195.
49. "The Three Great Covenants," *WTR*, 15 January 1909, 4319.
50. "The New Covenant," *WTR*, 15 September 1918, 6326.

51. "His Covenants (Part 3)," *The Watchtower*, 1 May 1934, 134.
52. "Our Advocate, the World's Mediator," *WTR*, 1 January 1907, 3916–17.
53. "The New Covenant," *WTR*, 15 October 1911, 4903.
54. Joseph F. Rutherford, *Vindication III* (Brooklyn: WTBS, 1932), 257.
55. *Jehovah*, 196.
56. "Qualified to Be Ministers," *The Watchtower*, 1 November 1955, 658.
57. "Nocturnal Hallucinations — 'Wake Up!'" *WTR*, 15 September 1909, 4477.
58. "His Covenants (Part 1)," *The Watchtower*, 1 April 1934, 104.
59. "Question Meeting— Oakland Convention," *WTR*, 15 July 1915, 5729.
60. "The Ransom-Price and Its Application," *WTR*, 1 April 1916, 5881.
61. *Salvation*, 197.
62. "Interesting Questions," *WTR*, 15 October 1918, 6348.
63. "His Covenants (Part 4)," *The Watchtower*, 15 May 1934, 148.
64. "Two Classes in the Church," *WTR*, 6211–12.
65. "The Great Multitude," *The Watch Tower*, 15 January 1927, 19–20.
66. Rutherford, *Vindication III*, 204.
67. "Flashes of Light Great and Small (Part 1)," *The Watchtower*, 15 May 1995, 20.
68. "His Flock (Part 1)," *The Watchtower*, 15 March 1938, 83.
69. *Insight on the Scriptures*, vol. 2 (Brooklyn: WTBS, 1988), 1132.
70. Franz, 145.
71. *Ibid.*, 151.

Fordította a jehovatanui.blog.hu csapat